

Ve čtvrtek 1. 12. jsme absolvovali předposlední letošní výšlap, který byl tajný. Nikdo, kromě Mirka nevěděl, kam se tentokrát půjde. Sraz byl přímo na stanici metra „Dejvická“. Odtamtud nás Mirek s potutelným úsměvem odvedl na stanici autobusů 340 a 350 a odjeli jsme do Roztok na nové moderní náměstí. Mezi vilkami a potom lesem jsme došli na pravý břeh Vltavy. Na druhé straně Vltavy jsme viděli jez, u kterého byla v roce 2002 zprovozněna malá vodní elektrárna v místní části Klecánky. Od Vltavy jsme pak vystoupali po schodech nahoru a ocitli jsme se před největší továrnou v Roztokách bývalou tzv. penicilínkou (posléze ICN Czech Republic a nyní VUAB Pharma a.s.), postavenou v letech 1945 až 1948. Vedle penicilínky je čistírna odpadních vod, která zakrývá roztocký zámek. Kdo to tak vymyslel, nevíme... K zámku jsme se dostali z druhé strany, odkud byl přístupný. Dnes v zámku sídlí Středočeské muzeum.

Ještě než jsme k němu došli, prohlédli jsme si usedlost, známou pod názvem Braunerův mlýn. František August Brauner byl advokátem a českým poslancem Říšského sněmu a zasloužil se o zrušení roboty v Čechách. Usedlost zakoupil v polovině 19. stol. Jeho dcera, nadaná malířka Zdenka Braunerová, nechala usedlost upravit a navíc si zde nechala postavit ateliér ve stylu české chalupy. Zde se pak scházeli významné osobnosti jako např. Jan Zrzavý, Jan Štursa, Julius Zeyer, František Bílek a další...

Protože již bylo půl jedné, zašli jsme nejdříve do místní pizzerie na oběd a pak jsme se vrátili do zámku. V muzeu byly tři výstavy, které jsme si postupně prohlédli. První byla prezentace Nadace Olgy Havlové. Druhá výstava, která opravdu stála za to, byla zajímavá výstava, na které jsme si mohli prohlédnout fotografie a přečíst zajímavé texty o všech prvních dámách od vzniku Československa v roce 1918 až po současnost.

Zdraví vás Dana H.

Dana se s námi na výstavě "První dámy" musela rozloučit a tak již nestihla třetí mnohem rozsáhlejší výstavu "Z pouti", kde byly krásné a pravděpodobně i vzácné exponáty z významných poutních míst z celé Evropy a samozřejmě z nejznámějších poutních míst u nás doma. Potom jsme navštívili zámeckou kavárničku, kde jsme poseděli u kávičky a u vínka. Po příjezdu na Kulaťák jsme ještě prošli farmářský trh a v pět hodin jsme byli doma.

Tak to byl předposlední výšlap v tomto kalendářním roce. Ještě Vás všechny zveme na poslední výšlap 2012, který tentokrát bude po Praze. Potom vás necháme připravovat Vánoce a znovu se ozveme po Novém roce.

Zdraví Mirek B.